

INTRODUCERE

Cercetarea doctorală „*Falsul în documente, amenințare la adresa securității naționale*” **își propune să prezinte** fenomenul falsificării documentelor dintr-o perspectivă nouă, originală, care nu a mai fost abordată până acum în acest mod, în literatura de specialitate.

Am ales această temă datorită actualității acesteia și din dorința de a-mi aduce **propria contribuție** la menținerea unui climat de siguranță a cetățeanului și implicit la menținerea securității naționale.

Actualitatea și importanța temei de cercetare selectate rezidă din faptul că fenomenul de falsificare a documentelor face deja parte din viața de zi cu zi a societății noastre naționale și nu numai, acest flagel având extindere masivă la nivel global.

Din activitatea cotidiană pe care o desfășor în domeniul de examinare a documentelor suspecte a fi falsificate/contrafăcute, **constat că** activitatea de falsificare a devenit o „*normalitate*” pentru persoanele care se pretează la astfel de activități. Totodată, se evidențiază faptul că trendul este unul ascendent iar gama de documente care fac obiectul falsificărilor este extrem de diversificată.

Este bine să nu uităm faptul că falsificarea nu reprezintă numai un fenomen contemporan zilelor noastre ci a fost prezent încă din cele mai vechi timpuri și cu siguranță va afecta buna funcționare a societății și va exista și în viitor.

Opinez că fenomenul falsului în documente este mult mai vizibil astăzi și, implicit, mai pretabil de cuantificare, deoarece acesta *s-a globalizat*, lumea este mai interconectată ca oricând, spre deosebire de trecut unde astfel de realități erau la scară redusă.

Această teză de doctorat reprezintă **un demers prin care ne propunem** să cunoaștem mai bine implicațiile falsului în documente la nivelul societății, cu implicații în unele cazuri până la afectarea securității naționale, a climatului de siguranță și ordine publică.

Conform Legii nr. 51/1991¹, sintagma „securitatea națională” este definită ca fiind o stare de legalitate, echilibru și stabilitate la nivel social, economic, politic, toate acestea contribuind la existența și dezvoltarea statului precum și la exercitarea neîngrădită a libertăților, îndatoririlor și drepturilor fundamentale ale cetățenilor.

Acest deziderat al securității naționale nu se poate realiza fără a cunoaște, a preveni și a combate riscurile și vulnerabilitățile care pot aduce atingere valorilor anterior menționate.

Conform aceluiași act normativ, legiuitorul a înțeles să enumere limitativ faptele care constituie amenințări la adresa securității naționale, art. 3 lit. a)-k). Dintre acestea, faptele prevăzute la lit. h)-j) pot fi săvârșite prin orice gen de activități/acțiuni, care pot îmbrăca orice formă, dată fiind voința legiuitorului de a accentua gravitatea faptelor incriminate. În acest sens exemplificăm formularea legiuitorului „... săvârșirea sau sprijinirea *în orice mod...*”.

Din interpretarea textului de lege, printre faptele care pot constitui amenințări la adresa securității naționale se pot număra și activitățile de falsificare a documentelor (ex: cărți de identitate a persoanelor, cărți de identitate a autovehiculelor, pașapoarte, permise de conducere) pentru diverse *organizații sau grupări* care acționează pe teritoriul statului și care se pot constitui în scopul desfășurării vreuneia dintre activitățile enumerate de legiuitor de la lit. a la k, facilitându-le astfel ducerea la bun sfârșit a activităților ilicite planificate.

Schimbarea de paradigmă în care trăim astăzi a determinat apariția a două acte legislative, reprezentate de Hotărârea nr. 33 din 23 iunie 2015² și Hotărârea nr. 779/2015³.

Aceste două acte legislative vin să definească interesele și obiectivele naționale de securitate, să identifice principalele amenințări, riscuri și vulnerabilități și să traseze principalele direcții de acțiune precum și modalitățile concrete pentru a se asigura securitatea națională a României.

Noua strategie națională de apărare a țării pentru 2015-2019 vine cu o „*abordare integratoare și multidimensională*” în care conceptul de apărare se completează și se echilibrează reciproc cu dimensiunea de ordine publică, activitatea de informații, contrainformații, sănătate și demografie.

¹ Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată în Monitorul Oficial nr. 190 din 18 martie 2014.

² Hotărâre privind aprobarea Strategiei naționale de apărare a țării pentru perioada 2015 – 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 450 din 23 iunie 2015.

³ Hotărâre pentru aprobarea Securității naționale de ordine și siguranță publică 2015 – 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 763 din 13 octombrie 2015

Astfel, se dorește ca toate dimensiunile statului să acționeze ca un tot unitar spre scopul comun reprezentat de „securitatea națională”.

Printre obiectivele naționale de securitate, din perspectivă internă, au fost identificate ca fiind relevante din perspectiva prezentei teze de doctorat „*buna funcționare a justiției și asigurarea ordinii de drept*”. **Opinez că** acest obiectiv este o principală preocupare pentru cei care activează în domeniul falsului în documente, deziderat la care se contribuie prin rapoartele criminalistice întocmite, probându-se săvârșirea anumitor infracțiuni și implicit ajutând la celerizarea procesului de înfăptuire a justiției.

Consider că, în actualul mediu de securitate este vital ca principalele amenințări, riscuri și vulnerabilități să fie depistate în timp util, combinând *atât instrumente militare cât și civile*.

Prin urmare, dimensiunea de ordine publică se va concentra cu prioritate pe siguranța cetățenilor, contracararea activităților grupurilor de criminalitate organizată, prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, combaterea migrației ilegale și asigurarea resurselor umane, mijloacele materiale și financiare necesare pentru menținerea și dezvoltarea capacității operaționale a instituțiilor îndrituite.

Din analiza pe care am efectuat-o, am constatat că strategia națională de ordine și siguranță publică vine și se completează reciproc cu strategia națională de apărare, punând de asemenea accent pe ordine, libertate și justiție.

La nivelul Uniunii Europene au fost identificate o serie de elemente ce favorizează activitățile ilicite, **cu relevanță majoră din perspectiva prezentei teze de doctorat**, reprezentate de: *furtul de identitate și fraudă prin folosirea documentelor falsificate*. Astfel, Europol a identificat o serie de amenințări actuale de care țările membre trebuie să țină cont, iar una dintre acestea este migrația ilegală, ca urmare a diferitelor conflicte regionale care se desfășoară la ora actuală în lume, în special în zona Siriei.

Țara noastră se află la intersecția a trei rute de migrație spre vestul Europei: ruta de est, ruta est-mediteraneană și ruta Balcanilor de Vest. Astfel, migrații recurg la traversarea ilegală a frontierelor fie între punctele de trecere legală fie ascunși în diferite mijloace de transport, unii dintre aceștia folosind documente de călătorie sau identitate falsificate/contrafăcute sau documente autentice ale altor persoane. Ca urmare a acestei situații internaționale, grupările de criminalitate organizată desfășoară activități de falsificare a documentelor de identitate/călătorie și în schimbul unor sume de bani, procură anumitor persoane documentele necesare care să ateste că acestea provin dintr-o zonă de război, pentru a beneficia de statutul de refugiat de război.

Lucrarea de doctorat „*Falsul în documente, amenințare la adresa securității naționale*” își propune ca obiect de bază a cercetării, următoarea ipoteză de lucru „*Numai printr-o cunoaștere aprofundată a fenomenului falsificării documentelor, precum și prin implementarea unui sistem al calității ce vizează activitatea de constatare și probare a acestui fenomen, vom putea fi în măsură să diminuăm acest flagel și în același timp să contribuim la înfăptuirea actului de justiție*”.

Sursele bibliografice folosite includ numeroase documente și acte legislative de specialitate care vin să *augmenteze* importanța activităților de prevenire și combatere a fenomenului de falsificare a documentelor.

Totodată, *experiența teoretică și practică dobândită de-a lungul carierei* ca specialist criminalist, implicat activ în activitatea de combatere a falsificării documentelor, prin realizarea de rapoarte criminalistice necesare probării activităților ilicite de fals, este una extrem de prețioasă, în sensul că a reprezentat pentru cercetarea doctorală un punct concret de plecare.

Îmi exprim convingerea că printr-o mai bună cunoaștere a fenomenului falsificării documentelor, a modului concret în care este realizat acesta, a tipurilor de documente pretabile cel mai mult pentru a fi falsificate precum și prin implementarea corectă a unui sistem al calității în acest domeniu de activitate, vom reuși să fim mai puternici în această luptă cu fenomenul falsificării, identificând corect și cu celeritatea inerentă unui proces penal eficient un document falsificat/contrafăcut.

Consider că abordarea prezentei teme de cercetare științifică, din perspectivele prezentate anterior, este de un real interes, în special pentru cei care activează în domeniu și în subsidiar pentru cei care doresc să-l aprofundeze.

Tratarea acestui subiect *este rezultatul unui demers personal*, o reflecție asupra falsului în documente prin prisma chestiunilor adiacente reliefate în practica de specialitate.

În vederea familiarizării cititorului cu noțiunile și mecanismele existente în domeniul falsului în documente, **consider că** este nevoie de o prezentare succintă și a domeniului de activitate responsabil cu examinarea documentelor și, implicit, a depistării falsului.

Domeniul de expertizare a documentelor se ocupă, în principiu, cu studierea/examinarea acestora în vederea stabilirii autenticității sau a falsului. Acest domeniu este unul vast, incluzând atât examinarea scrisului de mână și a semnăturilor cât și a documentelor propriu-zise.

În ceea ce privește scrisul de mână și semnăturile pot fi efectuate o serie de examinări a căror finalitate să constea în identificarea scriptorului sau gruparea

acestora în comunități în funcție de autorul grafic, care să permită o mai bună administrare și chiar reunire a cauzelor judiciare. Totodată, pot fi stabilite eventualele alterări ale mențiunilor grafice, precum și evidențierea scrisurilor suprapuse, acoperite sau a celor transferate prin presiune.

Referitor la examinarea propriu-zisă a documentelor se pot desfășura o serie de activități având ca finalitate următoarele: modalitatea de realizare (exemple: mașină de scris, imprimantă cu jet de cerneală sau laser), identificarea dispozitivului de imprimare atunci când cantitatea și calitatea materialului în litigiu o permite, identificarea elementelor comune de contrafacere, fapt ce ajută organele judiciare în reunirea și finalizarea cu celeritate a cauzelor instrumentate, identificarea elementelor de siguranță ce atestă autenticitatea sau identificarea acelor elemente de alterare ce relevă falsificarea.

Cele mai des întâlnite probleme în acest domeniu de activitate sunt reprezentate de identificarea autorului unei semnături sau a unui scris de mână depuse pe o gamă amplă de documente cu natură juridică variată (ex: instrumente de plată, titluri de proprietate, cecuri, diplome, contracte, testamente, bilete suicidale, carnet de muncă, documente bancare pentru contractare credit, chitanțe, rețete medicale, registre, statute ale societăților comerciale). Procesul examinării implică un studiu minuțios, temeinic și aprofundat al documentului suspect a fi falsificat.

Fenomenul falsificării a fost, este și va fi una dintre amenințările și vulnerabilitățile la adresa securității, cu care se confruntă orice societate, indiferent de plasamentul său în timp. După cum se știe, fenomenul falsificării s-a manifestat din cele mai vechi timpuri, fiind practicat de la cei mai mici infractori, cu statut nesemnificativ pe scena socială statală, până la cele mai importante persoane aflate la conducerea unor entități statale sau de stat.

În ziua de azi fenomenul falsificării cunoaște noi dimensiuni, având în vedere globalizarea, unde comunicarea și schimbul de informații între persoane aflate în diferite locații ale globului se face imediat, anulând practic distanțele ce-i separă, acestea putând realiza simultan aceeași activitate.

Totodată, progresul tehnologic a condus la apariția pe piață a unor serii de echipamente și instrumente de comunicare precum calculatoarele, laptopurile, telefoanele dar și imprimante sau dispozitive de tipărit prin care oamenii să poată comunica, să-și transmită mesajele și informațiile dar și de a le stoca, fie într-o formă fizică fie electronică.

De progresul tehnologic despre care vorbim precum și de fenomenul globalizării și a anulării distanțelor dintre oameni au profitat și infractorii (falsificatorii). Astfel, aceștia au putut să-și extindă activitatea și zona de acțiune nu

numai în țările de origine dar și dincolo de acestea, unii chiar pe alte continente sau chiar la nivel global. Falsificatorii pot să-și achiziționeze cele mai noi echipamente în materie de imprimare, copiere, scanare, multiplicare, de examinare a unei game variate de documente, fiind astfel mult mai aproape de realizarea obiectivelor propuse iar produsul infracțiunilor lor tinde să se apropie de o calitate superioară.

Societatea actuală se confruntă în permanență cu noi amenințări din spectrul falsificării documentelor și al evaziunii fiscale realizate prin acte de falsificare, din cauza mutațiilor perpetue suferite de acestea în contextul favorabil oferit de tehnologie, accesul la informație și inteligența umană.

Aceste acțiuni de falsificare sunt realizate fie de grupări de criminalitate organizată constituite pe teritoriul unei țări fie de grupări „importate” din alte state care își desfășoară întreaga activitate sau numai o parte a acesteia pe teritoriul altei țări, selecționate de regulă în funcție de reglementările legislative incidente în acest segment de infracționalitate.

Și țara noastră nu duce lipsă de existența unor astfel de amenințări la adresa securității naționale. Asemenea vulnerabilități și amenințări au fost identificate de structurile responsabile cu securitatea națională printre care și Ministerul Afacerilor Interne, care a identificat și prezentat în cadrul Consiliului Suprem de Apărare a Țării evoluții și tendințe ale criminalității organizate ca factor de risc pentru securitatea națională. Este de notorietate faptul că aceste grupări de criminalitate organizată desfășoară o serie de activități precum: falsificări de documente (în special bani), trafic de droguri sau de persoane etc.

Tot în cadrul Consiliului Suprem de Apărare a Țării a fost stabilită ca prioritate și prevenirea și combaterea evaziunii fiscale. Subliniem că evaziunea fiscală este de natură să conducă la subminarea economiei naționale, în condițiile în care ar comporta dimensiuni substanțiale de ordin pecuniar.

Și la nivelul Uniunii Europene, din care face parte și România, au fost identificate riscuri și vulnerabilități care privesc fenomenul falsificării și a evaziunii fiscale. Asemenea fenomene au fost identificate și în Statele Unite ale Americii.

După identificarea acestor amenințări și vulnerabilități la adresa securității naționale, pasul secund pentru a lupta eficient pentru combaterea și diminuarea unor astfel de fenomene este reprezentat de *crearea mijloacelor legale de luptă*. Prin urmare, au fost create o serie de reglementări legale speciale ce vizează lupta împotriva falsificării banilor și a evaziunii fiscale, protejarea documentelor de călătorie împotriva falsificărilor, înființarea de instituții la nivel european și național care să fie angrenate în această luptă împotriva amenințărilor identificate și realizarea unui cadru ce facilitează cooperarea și schimbul de informații dintre aceste instituții.

Ca stat european și membru N.A.T.O., România trebuie să contribuie, alături de celelalte state din uniune și alianță, la aplicarea unitară a măsurilor stabilite de comun acord, menite să combată aceste fenomene și să diminueze impactul negativ ce se poate răsfrânge asupra bunei stări a populației și a încrederii acesteia în instituțiile sale. Armonizarea de ordin legislativ este imperativ necesară pentru viabilitatea luptei împotriva infracționalității, întrucât grupările infracționale identifică întotdeauna statele care se abat de la această uniformitate legislativă, în vederea desfășurării activităților ilicite între granițele acestor state. Prin extinderea acestui proces de uniformizare a pârghiilor legislative se restrâng dramatic posibilitățile de ordin teritorial ale infractorilor, fapt care conduce, implicit, la descoperirea mai facilă a acestora de către organele abilitate.

Activitatea de falsificare reprezintă una dintre principalele amenințări și vulnerabilități la adresa securității naționale, cu predilecție la bunăstarea cetățenilor. Această bunăstare a cetățenilor se concretizează în încrederea acordată documentelor și instrumentelor de plată emise de instituțiile statului pentru a contribui la bunul mers al societății și implicit la garantarea siguranței acțiunilor juridice întreprinse de fiecare dintre cetățenii acesteia.

În general, activitatea de falsificare vizează o sferă largă de documente precum: înscrisuri oficiale, înscrisuri sub semnătură privată, pașapoarte, documente de călătorie, cărți de identitate a persoanelor, cărți de identitate a vehiculelor, permise de conducere, timbre, formulare tipizate etc.

Dintre acestea, cele mai răspândite (întâlnite la scară largă) sunt reprezentate de falsificarea monedei unice euro și a dolarului american dar nu în ultimul rând și a documentelor de călătorie.

Importanța acestor genuri de falsificări este dată de faptul că acestea sunt practicate la scară largă (nu numai pe teritoriul unui singur stat) de grupări de criminalitate organizată ce desfășoară și alte activități ilicite precum trafic de droguri, trafic de persoane, creând astfel un pericol concret la adresa securității naționale a statelor pe teritoriul cărora aceste grupări operează.

În cazul țării noastre, având în vedere statutul de membră cu drepturi depline a Uniunii Europene, reglementările legislative adoptate la nivelul Parlamentului European, Consiliului Uniunii Europene și al Băncii Centrale Europene vor trebui implementate într-un mod coerent și în acord cu legislația internă în vigoare, pentru aplicarea uniformă a măsurilor dar și pentru ca efortul întreprins să fie unul conjugat și cu efecte maximizate.

Noile amenințări și vulnerabilități la adresa securității naționale, reprezentate de activitățile ilicite ale organizațiilor de criminalitate organizată (falsificarea de monedă – bancnote, trafic de droguri, trafic de persoane, evaziune fiscală) au fost

identificate și în cadrul Consiliului Suprem de Apărare a Țării (CSAT).

Securitatea națională vizează următoarele domenii: apărarea, informațiile, contrainformațiile, securitatea și ordinea publică. Termenul de securitate, conform doctrinei de securitate a NATO vizează următoarele: „securitatea fizică; securitatea personalului; securitatea sistemului informatic (INFOSEC); securitatea comunicațiilor (COMSEC); securitatea documentelor”.

Ultimul aspect vizat de către conceptul de securitate – securitatea documentelor – vizează valabilitatea oricărui tip de document (de la bancnote și acte sub semnătură privată până la acte emise de autoritățile oficiale) și încrederea cetățenilor că statul, prin organele abilitate, luptă agresiv și cu promptitudine împotriva eventualelor acțiuni de falsificare a acestora.

Așa cum reiese din rapoartele de activitate ale acestei instituții, atenția CSAT s-a îndreptat printre altele către ordinea publică, pentru asigurarea siguranței cetățeanului și crearea unui climat de securitate prin valorificarea experienței și bunelor practici acumulate în acest domeniu, ținând cont de realitățile din România și de globalizarea amenințărilor grupurilor de criminalitate organizată.

Conform C.S.A.T., criminalitatea transfrontalieră a cunoscut o dezvoltare profundă, ducând către o internaționalizare a acesteia, țara noastră fiind vizată de activitățile unor astfel de grupări de criminalitate organizată, desfășurate în zona Mării Negre și a Balcanilor de Vest.

Tot C.S.A.T. identifica următoarele: *„criminalitatea economico-financiară s-a manifestat și în 2012 ca un fenomen complex, de o gravitate extremă, atât prin valoarea materială a prejudiciilor pe care le cauzează societății în ansamblul său, cât și prin forța cu care este capabilă să penetreze și să altereze climatul economic, social și chiar politic, afectând nu numai ordinea de drept, ci, in extremis, chiar siguranța națională. Infiltrându-se strategic în economia legală, tinzând să pătrundă în sferele decizionale cele mai înalte, criminalitatea economică este una dintre cele mai virulente amenințări cu care ne confruntăm, multiplele ei consecințe fiind greu de estimat”.*

O altă direcție de acțiune a CSAT este reprezentată de prevenirea și combaterea evaziunii fiscale. Prin urmare, CSAT a preluat demersurile de coordonare a acțiunilor de prevenire și combatere a evaziunii fiscale „întrucât fenomenul evazionist, prin gravitate și modalități de manifestare, afectează capacitatea statului de a se finanța, prejudiciind implicit asigurarea resurselor sistemului de securitate națională”.

Realizarea lucrării s-a bazat pe **următorii indicatori**:

- rezultatele obținute din cercetarea surselor bibliografice, coroborate cu experiența proprie în domeniu;

- analiza modului în care principalele instituții angrenate în contra acestui flagel își desfășoară activitatea, precum și analiza diferitelor statistici ce vizează falsificările pe anumite genuri de documente;
- formularea și propunerea de soluții la nivel legislativ precum și la nivelul instituțiilor implicate în prevenirea și combaterea falsificării documentelor.

În cadrul prezentei cercetări, au fost utilizate o serie de metode, tehnici și instrumente de cercetare științifice precum **observația, analiza documentelor, comparația, clasificarea și statistica**.

Teza de doctorat cu tema „Falsul în documente, amenințare la adresa securității naționale” a avut ca reper **următoarele direcții de cercetare**, concretizate în trei mari capitole:

- Capitolul I : Istoria falsului și infracțiunile de fals care aduc atingere securității naționale;
- Capitolul II: Cadru legislativ în domeniul falsului în documente susceptibil să afecteze securitatea națională și europeană;
- Capitolul III: Modalitatea în care falsul în documente constituie o amenințare la adresa securității naționale.

Prin intermediul **Capitolului I** am dorit să clarific încă de la început o serie de noțiuni cheie precum „document”, „autentic” și „fals”. În continuare cercetarea științifică vine să plaseze, să încadreze în timp fenomenul falsificării, reieșind fără dubiu că acesta este indisolubil legat de apariția scrisului și a documentelor, indiferent de forma/formele pe care acestea le-au avut de-a lungul existenței.

Rezultă astfel că fenomenul falsului în documente a fost practicat de la cei mai mici infractori, cu statut nesemnificativ pe scena socială statală, până la cele mai importante persoane aflate la conducerea unor entități statale sau de stat.

Falsul a survenit imediat ulterior momentului nașterii obiectului asupra căruia este exercitat. Dintotdeauna, omul, în virtutea principiului autoconservării, a căutat mijloace și metode pentru obținerea unui nivel de trai superior celui în care se află. Astfel, acțiunile individului, în concordanță mai ridicată sau mai redusă cu principiile proprii care îi dirijează viața, au urmărit adesea protejarea propriei persoane și a familiei sale prin inducerea în eroare a „străinului”, în scopul obținerii unor avantaje, indiferent de natura lor (pecuniare, afective, sociale etc.).

Odată cu sedimentarea mai trainică a relațiilor sociale, fapt ce se constituie în începuturile timide ale unei societăți în adevăratul sens al cuvântului, s-a ivit necesitatea existenței documentelor în care să se materializeze diferitele operațiuni

și stări factice. Astfel, avantajele considerabile procurate de un document, privit *lato sensu*, au început să fie conștientizate de către indivizi. Subsecvente acestei revelații au fost acțiunile de falsificare a documentelor, banale sau impresionante.

Bineînțeles, cel de-al treilea eveniment major, din punct de vedere cronologic, a fost reacția socială contra flagelului falsului. Astfel, au fost reglementate diferite sancțiuni, menite să înlăture (rol punitiv raportat la făptuitor) și să preîntâmpine (rol preventiv raportat la restul societății) destabilizarea pilonilor societății, încrederea interpersonală fiind crucială. Incriminarea acestor fapte a suferit diferite modificări de-a lungul timpului, adaptându-se în permanență noilor realități sociale, iar pedepsele implicate au evoluat de la barbarism la umanism.

În lucrarea de față vor fi tratate unele aspecte de ordin istoric ale faptelor de falsificare a documentelor de orice fel, de la cele rudimentare până la cele contemporane, în vederea urmăririi dinamicii impresionante a fenomenului de fals.

Demersul științific continuă cu o serie de aprecieri legate de sintagma „securitatea națională” și o analiză a principalelor elemente comune ale infracțiunilor contra securității naționale, așa cum sunt ele prevăzute de codul penal al României.

Capitolul II al tezei vine să prezinte o serie de reglementări legislative, ca răspuns la amenințările și vulnerabilitățile în domeniul falsului în documente, cu care se confruntă statele lumii. Aceste reglementări legislative se doresc a fi pârghii/instrumente în lupta împotriva acestui flagel.

Pentru realizarea acestor deziderate au fost adoptate reglementări legislative prin intermediul cărora au fost înființate noi instituții, au fost adoptate diverse regulamente, directive, decizii, toate cu scopul de a lupta eficient împotriva acțiunilor de falsificare și de a crește încrederea populației că astfel de activități ilicite sunt ținute sub control și există o permanentă preocupare pentru adaptarea cadrului legislativ la realitățile cotidiene.

Astfel, în cadrul acestui capitol, *am dorit să realizez o analiză* a instrumentelor legislative ce vizează documentele de călătorie și pașapoartele precum și o serie de standarde referitoare la elementele de securitate și biometrice care sunt integrate acestor tipuri de documente, cercetarea științifică continuând cu principalele acte legislative și structuri implicate în protecția monedei euro și a altor emisiuni monetare.

Prin intermediul **Capitolului III** doresc să prezint modalitatea în care falsul în documente constituie o amenințare la adresa securității naționale

Motivația pe care se grefează capitolul III este reprezentată de dorința de a expune, în concret, modul cum afectează „falsul în documente” securitatea națională, privit din perspectiva cetățeanului simplu.

Cercetarea științifică debutează cu prezentarea principalelor amenințări la adresa securității naționale prevăzute de legea nr. 51/1991 care pot fi săvârșite în orice modalitate, inclusiv în modalitatea falsului în documente precum și implicațiile pe care le presupune fenomenul migrației ilegale.

Analiza continuă cu principalele documente vizate de falsificatori, acestea fiind grupate în categoria înscrisurilor oficiale și a celor sub semnătură privată. Astfel, sunt prezentate valorile sociale ocrotite de lege cărora le este adusă atingere de către infracțiunile de falsificare a documentelor. Un element extrem de important, comun în tot acest angrenaj, este reprezentat de „încrederea cetățeanului” acordată documentelor.

Având în vedere importanța majoră a subiectului tratat în acest capitol, ***am considerat*** ca edificatoare necesitatea prezentării unor *studii de caz* recente privind falsificarea de documente cu implicații directe asupra securității naționale, mai ales *în contextul geopolitic și de securitate actual*.

Demersul științific a continuat cu definirea noțiunii de înscris, înscris oficial și înscris sub semnătură privată, precum și cu prezentarea de studii de caz privind falsificarea din punct de vedere criminalistic a unor categorii de acte intens uzitate - actele folosite pentru legitimare, actele necesare înmatriculării autovehiculelor, monedele, actele care atestă o calificare profesională și actele folosite în tranzacții și plăți.

Cercetarea științifică se continuă prin prezentarea necesității introducerii unui sistem al calității ca instrument necesar în lupta împotriva activităților infracționale cu aplicabilitate și în domeniul falsului în documente. Introducerea unui sistem al calității a fost generată de necesitatea unei abordări coerente și eficiente a vulnerabilităților și provocărilor cu care se confruntă societatea.

Sunt prezentate principalele activități/cerințe minime obligatorii ce trebuie respectate și desfășurate în cadrul examinărilor de laborator, acestea reprezentând premisele pentru stabilirea corectă a falsului în documente.

Totodată sunt prezentate și analizate o serie de echipamente indispensabile luptei împotriva falsului în documente, precum și o serie de posibilități de examinări și răspunsuri care pot fi aflate cu ajutorul acestora.

